

hvordan Fabrikken er indrettet. Vi læse i denne Tid om en stor Arbejderkonflikt i Lancastershire, som bl. a. stammer fra, at der er indført en ny Ten, en saakaldt Ringten, som bevirker, at en eneste Kvinde kan betjene 100 Tene. Nu vel, hvad hjalp det os nu, om vi vilde beskytte vor danske Tekstilindustri mod udenlandsk Konkurrence ved at forhøje Toldsatserne og blive ved at forhøje dem, naar det tekniske Fremskridt i Udlandet gaar sin Gang i en saa rasende Fart, at det vælter alle Toldsatser i dette Land. Nej, saa er der i Virkeligheden ingen anden Logik, intet andet System i Galskaben, end at gaa til det, som jeg talte om i Gaar: at forhøje Toldsatserne, indtil de blive til Indførselsforbud, at gøre Danmark til et lille dansk Kinesien. Men jeg gad nok se den industrielle Udvikling, der vilde foregaa i et saadant Kinesien, der var lukket paa alle Kanter mod Udlandet. Det vilde sikkert gaa med et saadant Nykina, som det er gaaet med det gamle Kina. Der vilde ikke blive Udvikling; men Stagnation. Jeg har ikke den Tro, at man ved at beskatte og beskatte og beskatte et Folk fremmer dets Velstand. Nej, der er ikke andet for end at følge med i teknisk Henseende.

Det ærede Medlem talte om Konfektionstolden. Jeg har i Chikago set et Skrædderværksted — jeg har omtalt det før og skal kun lige nævne det —, der arbejder ved Elektricitet. Hvad hjælper al Toldbeskyttelse overfor et saadant elektrisk Skrædderværksted, hvor en Mand ved Hjælp af elektrisk Maskineri kan sy lige saa meget, som 100 Mænd eller Kvinder kunde for 5 Aar tilbage? Nej, der standser det ærede Medlems Forstand fuldstændig, der staar det ærede Medlem og hans Parti „wie die Ochsen am Berge“, der staa de alle ved det store sociale Spørgsmaal og formaa ikke at løse det; de staa, som Sophus Schandorph sang, wie die Ochsen am Berge og mangle det borende Væрге overfor det store sociale Spørgsmaal, og saa tro de, at de kunne foregøgle de arbejdende Klasser, at man kan løse dette store sociale Spørgsmaal med et saadant Arkanum, et saadant Kvaksalveri, som Protektionismen er. Nej, Arbejderne vilde svigte deres egen Sag og komme ind paa skæve Veje, om de lyttede efter Protektionismens Røster i Stedet for at kæmpe videre for det sociale Spørgsmaals Løsning, der ganske vist ikke kan løses ved Vedtagelsen af Folketingets Toldlov, som ganske vist heller ikke løses ved en anden Toldlov, som ikke løses ved Frihandel saa

lidt som ved Toldbeskyttelse, men som kun løses ved Socialismen.

Med Hensyn til de andre Lyspunkter, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds omtalte, kan jeg vist fatte mig i Korthed. Der er ogsaa Modsigelser deri. Saaledes fandt det ærede Medlem, at det var et Fremskridt, naar Landstinget samlede Bændler i en Position, medens han omvendt ansaa det for at være et Fremskridt, at man havde delt Trikotage i flere Positioner. Jeg forstaar ikke Logikken heri. I Almindelighed anser jeg det for et Fremskridt, at en Toldlov har saa faa Positioner som muligt. (*Birck*: Tværtimod!) Ja, men ganske vist saaledes, at man samtidig indfører en Værditold, hvorved man paa en Maade faar en uendelig Mængde Positioner, men paa en let og praktisk Maade. Jeg kan ikke se, at den Ændring, der er foretaget i Landstinget, er god. Noget andet er, hvis man vil gaa over til Værditold, der har saa overordentlig mange gode Egenskaber ogsaa for selve Industrien.

Det ærede Medlem nævnedes Porcelænet, men da han gjorde det ganske kort, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, ellers skulde jeg fortælle ham, hvorledes vore Toldudvalgsmedlemmer i Fjor førte en Forhandling med Porcelæns- og Fajancearbejderne, hvor man meget nøjagtig gennemgik den Værditold, vi foreslog. De erklærede, at med den Værditold vilde deres Industri være fuldtud tilfreds. (*Birck*: Hvor meget foreslog De?) Jeg husker det ikke aldeles nøjagtigt i Øjeblikket, jeg tror, det ikke var fuldt 10 pCt., men det ærede Medlem vil let kunne se det efter i vore Ændringsforslag. Den Sammenkomst, vi havde, husker jeg meget nøjagtigt. Det foregik endog paa en saa omhyggelig saglig Maade, at vi toge forskellige Kopper, ja, andre Ting med, vejede dem og prøvede nøjagtigt, hvad den nuværende Told var, og hvad den vilde blive efter de forskellige Forslag, der forelaa for Udvalget i Fjor. Vi prøvede samtidig den Værditoldsats, der var foreslaaet, og de vedkommende Arbejdere erkendte, at den vilde være Industrien til Gavn. Samtidig betød disse Værditoldsatsers Indførelse gennemgaaende en Sænkning af Tolden, saa at Forbrugerne vilde være tjente dermed og det endog ved en Toldsats, som var fordelagtigere for vor Industri end den nuværende Ordning. Det er nemlig ogsaa en af Værditoldens gode Egenskaber, at den i ren industriell Henseende sparer det grove Forbrug for noget, skønt den fremmer den finere Industri. Vi have maaske større Betingelser her i